

EESTI NÕUKOGUDE SOTSIALISTLIKU VABARIIGI

ÜLEMNÕUKOGU JA VALITSUSE TEATAJA

29. mai 1981

Nr. 18 (580)

16. aastakäik

SISUKORD

I

259. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus sm. L. Rannasti autasustamise kohta Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga.
260. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus sm. G. Võrro autasustamise kohta Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga.
261. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi otsus nõukogude täitevkomiteede aruandeid arutanud rajoonide ja vabariikliku alluvusega linnade rahvasaadikute nõukogude istungjärkude tulemustest ja nõukogude istungjärgulise tegevuse edasisest parandamisest NLKP XXVI kongressi juhiste valguses.

II

262. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus «Sõjaväelastele, sõjaväekohuslastele, sõjaväeteenistusest erru lastud isikutele ning nende perekondadele ettenähtud soodustuste määrustiku» kohta.

III

Eesti NSV Ülemnõukogu noorsookomisjonis.

Eesti NSV Ülemnõukogu ehitus- ja kommunaalmajanduskomisjonis.

I

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS

259 Sm. L. Rannasti autasustamise kohta Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga

Kauaaegse viljaka töö ja ühiskondlikust elust aktiivse osavõtu eest ning seoses viiekümnenda sünnipäevaga autasustada H. Kullmani nimelise Kutsekeskkooli nr. 16 kehalise kasvatuse juhatajat Eesti NSV teenelist õpetajat Lembit Mardi p. Rannastit Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees J. KÄBIN
Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär V. VAHT

Tallinn, 20. mail 1981.

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS

260 Sm. G. Võrro autasustamise kohta Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga

Ühiskondlikust elust aktiivse osavõtu eest ja seoses kuuekümnenda sünnipäevaga autasustada personaal pensionäri sotsialistliku töö kangelast Gustav Gustavi p. Võrrot Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees J. KÄBIN
Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär V. VAHT

Tallinn, 21. mail 1981.

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI OTSUS

261 Nõukogude täitevkomiteede aruandeid arutanud rajoonide ja vabariikliku alluvusega linnade rahvasaadikute nõukogude istungjärkude tulemustest ja nõukogude istungjärgulise tegevuse edasisest parandamisest NLKP XXVI kongressi juhiste valguses

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidium märgib, et 1981. aasta jaanuarist märtsini peetud rajoonide ja vabariikliku alluvusega linnade rahvasaadikute nõukogude istungjärgud, kus nende nõukogude täitevkomiteed andsid aru oma tööst, toimusid organiseeritult. Saadikud osalesid aktiivselt istungjärgu töös, ilmutasid elavat huvi nõukogude täitvate organite töö edasise täiustamise, nõukogude tegevuse demokraatlike printsiipide järjekindla arendamise vastu, taotledes nõukogude osatähtsuse igakülgset suurenemist majanduslikus, sotsiaalses ja kultuurilises ülesehitustöös. Istungjärkudel arutati põhjalikult iga rajooni ja linna majandusliku ja sotsiaalse arengu küsimusi.

See, et täitevkomiteed andsid aru nõukogudele NLKP XXVI kongressi ettevalmistamise või vahetult kongressile järgnenud perioodil, lõi asjaliku õhkkonna istungjärgudel ning tõstis nende tähtsust. Väljendades kõigi töötajate tundeid toetasid rahvasaadikud istungjärgudel täielikult Kommunistliku Partei ja Nõukogude riigi sise- ja välispoliitikat.

Hinnates nõukogude täitevkomiteede aruannete läbiarutamise tulemusi üldiselt positiivseks, märgib Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidium, et rajoonide ja linnade nõukogude aruandeistungjärelduste läbiviimisel on esinenud ka olulisi puudusi.

Aruandeistungjärgule materjalide ettevalmistamisse ei kaasatud piisavalt alalisi komisjone, saadikute gruppe ja saadikuid, istungjärelduste ettevalmistamisel ei kasutatud kõiki üldsuse laialdase kaasamise vorme täielikumalt kajastamiseks täitevkomiteede aruannetes ja nende põhjal vastuvõetavates otsustes valijate ja töökollektiivide suhtumist täitevkomitee tegevusse ning arvestamiseks kodanike ettepanekuid selle parandamiseks.

Hiumaa, Paide, Rakvere ja Tartu rajooninõukogu ning mõnede teiste nõukogude täitevkomiteed ei andnud istungjärgudel esitatud aruannetes ammendavat hinnangut oma konstitutsiooniliste volituste teostamisele ning töökorralduse õiguslikest alustest kinnipidamisele, ei esitanud põhjalikku enesekriitilist analüüsi ega järeldusi riikliku, majandusliku, sotsiaalse ja kultuurilise ülesehitustöö juhtimise ning täitva ja korraldava tegevuse efektiivsuse kohta nõukogu ja kõrgemalseisvate riigiorganite otsuste täitmise tagamisel. Nende küsimuste valgustamine pinnaliselt, rajooni või linna arenguülesannete ja olukorraga sidumata mõnedes ettekannetes istungjärgudel ei soodustanud ranget nõudlikkust täitevkomiteede tegevuse arutamisel nõukogude poolt.

Asjalikkust läbirääkimistel täitevkomiteede aruannete põhjal kahan- das teataval määral ka see, et neis korrati mitmeid küsimusi, mis olid aru- tusel olnud eelmisel istungjärgul, kus nõukogud vaatasid läbi majandus-liku ja sotsiaalse arengu plaani ja eelarve projektid. Narva linna ning Rapla ja Võru rajooni nõukogu istungjärgu tööle ei tulnud kasuks istungjärgu päevakorra ülekoormamine muude küsimustega.

Ülalmainitud ja mõned teised puudused, mis esinesid täitevkomiteede aruannete läbivaatamisel rajoonide ja linnade nõukogude poolt, ahenda- vad nõukogu istungjärgul küsimuste kollektiivse, vaba ja asjaliku aruta- mise ja otsustamise põhimõtete toimet. Selle tulemusena on mõnede nõu- kogude istungjärgudel vastu võetud otsused üldisõnalised, ei sisalda konk- reetseid ülesandeid täitevkomiteedele ega nende tegevust selgelt piiritle- vaid ja suunavaid sätteid.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidium otsustab:

1. Võtta teadmiseks nõukogude täitevkomiteede aruandeid arutanud rajoonide ja vabariikliku alluvusega linnade rahvasaadikute nõukogude istungjärelduste tulemused.

2. Rajoonide ja vabariikliku alluvusega linnade rahvasaadikute nõu- kogude täitevkomiteedel, vastavalt NLKP Keskkomitee peasekretäri sm. L. Brežnevi poolt NLKP Keskkomitee aruandes partei kongressile antud

juhistele järjekindlalt parandada nõukogude töö põhivormi — nõukogude istungjärkude ettevalmistamise ja läbiviimise praktikat. Saavutada, et nõukogude istungjärkudel kehastuksid kogu täiuses rahvavõimu organite tegevust määratlevad Nõukogude konstitutsiooni demokraatlikud põhimõtted, et iga istungjärk kujuneks tõeliseks saadikute nõukoguks, kes kollektiivselt, vabalt ja asjalikult arutab ja lahendab NLKP XXVI kongressi otsuste elluviimise elulisi küsimusi.

3. Nõukogude põhiülesande — NLKP XXVI kongressi otsuste elluviimise edukaks täitmiseks ja eelkõige kompleksse majandusliku ja sotsiaalse arengu tagamiseks vastaval territooriumil, tootmise efektiivsuse suurendamiseks, inimeste elu ja olme kõigi külgede parandamiseks, nende aineliste ja kultuuriliste vajaduste rahuldamiseks, kokkuhoiurežiimi ning riikliku ja töödistsipliini tugevdamiseks peavad nõukogude täitevkomiteed hoolikalt ette valmistama neisse küsimustesse puutuvad materjalid läbi vaatamiseks nõukogude istungjärkudel.

On tarvis täielikumalt kasutada rahvasaadikute kollektiivset kogemust ja teadmisi nõukogude istungjärgule arutamiseks esitatavate küsimuste läbitöötamisel, arvestada töökollektiivide arvamust, kodanike ettepanekuid ja märkusi reservide avastamiseks, puuduste esiletoomiseks, kõige õigemate lahenduste leidmiseks, järjekindlalt välja juurida formalismi, bürokratismi ja vastutustundetuse ilminguid. Aktiivsemalt kaasata istungjärkude ettevalmistamisse alatise komisjone, saadikute grupe, saadikuid. Suurendada istungjärgu ettevalmistamise avalikkust, esitada täitevkomiteede aruannete põhiseisukohad ning aruannete põhjal vastuvõetavate otsuste projektid, samuti muud küsimused, mis pälvivad laialdast tähelepanu, arutamiseks töökollektiivides ja kodanike koosolekutel elukohas.

4. Rajoonide ja linnade rahvasaadikute nõukogude täitevkomiteedel koos nõukogude vastavate alatiste komisjonidega välja töötada konkreet- sed abinõud rahvasaadikute poolt istungjärkudel täitevkomitee aruande arutamisel tehtud ettepanekute ja kriitiliste märkuste elluviimiseks ning seada sisse kontroll nende abinõude teostamise üle. Pöörata erilist tähelepanu täitevkomitee, tema osakondade ja valitsuste töö tõhustamisele elanike teenindamise parandamise, toitlusprogrammi realiseerimise, tarbekaupade väljalaske suurendamise ning elamute, koolide, haiglate ja laste- aedade ehitamise plaanide täitmise vallas. Olla neis asjus täitjate vastu nõudlik. Oskuslikult ja asjatundlikult kasutada nõukogude laiendatud koordineerimis- ja kontrollivolitusi vastavalt NLKP Keskkomitee, NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu otsusele «Rahvasaadikute nõukogude osatähtsuse edasisest suurendamisest majanduslikus ülesehitustöös».

5. Rajoonide ja linnade rahvasaadikute nõukogude täitevkomiteedel võtta tarvitusele mõjusad abinõud, et vabaneda istungjärkude läbiviimisel kõigist puudustest, mis on märgitud käesolevas otsuses, samuti neist, mis ilmsid alamalseisvate nõukogude aruandeistungjärkudel.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees J. KÄBIN
Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär V. VAHT

II

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄARUS

262 «Sõjaväelastele, sõjaväekohuslastele, sõjaväeteenistusest erru lastud isikutele ning nende perekondadele ettenähtud soodustuste määrustiku» kohta

NLKP Keskkomitee, NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 23. märtsi 1978. a. otsuse nr. 229 ««NSV Liidu seaduste kogu» küsimused» täitmiseks ning sõjaväelastele, sõjaväekohuslastele, sõjaväeteenistusest erru lastud isikutele ning nende perekondadele ettenähtud soodustuste kohta kehtivate normatiivaktide paljuse kõrvaldamiseks ning vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 17. veebruari 1981. a. määrusele nr. 193 Eesti NSV Ministrite Nõukogu m ä ä r a b:

1. Eesti NSV ministeeriumidel, riiklikel komiteedel ja keskasutustel, linnade ja rajoonide täitevkomiteedel ning ettevõtetel, asutustel ja organisatsioonidel võtta teadmiseks ja juhindumiseks, et NSV Liidu Ministrite Nõukogu 17. veebruari 1981. a. määrusega nr. 193:

1) on kinnitatud juurdelisatud «Sõjaväelastele, sõjaväekohuslastele, sõjaväeteenistusest erru lastud isikutele ning nende perekondadele ettenähtud soodustuste määrustik»;

2) on nimetatud määrusega kinnitatud määrustikus ettenähtud soodustusi laiendatud vastavalt NSV Liidu Riikliku Julgeoleku Komitee organite sõjaväelastele, sõjaväekohuslastele, sõjaväeteenistusest erru lastud isikutele ning nende perekondadele;

3) on kehtestatud, et nimetatud määrusega kinnitatud määrustiku punktides 9, 29, 31, 65, 66 ja 70 kaitseministrile ja tema esimestele asetäitjatele ettenähtud õigused antakse NSV Liidu Riikliku Julgeoleku Komitee esimehele ja NSV Liidu siseministrile ning nende esimestele asetäitjatele ja nimetatud määrustiku punktide 31, 33, 34, 48, 49, 50, 51, 52, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66 ja 70 piirivalve- ja sisevägede suhtes rakendamiseks seotud rahalisi kulutusi tehakse NSV Liidu Riikliku Julgeoleku Komitee ja NSVL Siseministeeriumi vahenditest.

2. Eesti NSV ministeeriumidel, riiklikel komiteedel, keskasutustel, linnade ja rajoonide täitevkomiteedel ning ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide juhtidel tagada pidev ja range kontroll selle üle, et kõik ametiisikud kõrvalekaldumatult järgiksid «Sõjaväelastele, sõjaväekohuslastele, sõjaväeteenistusest erru lastud isikutele ning nende perekondadele ettenähtud soodustuste määrustikku».

3. Tunnistada kehtetuks Eesti NSV valitsuse otsused vastavalt juurdelisatud loetelule.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu esimehe esimene asetäitja A. RÜÜTEL.
Eesti NSV Ministrite Nõukogu asjadevalitseja E. MATT

Kinnitatud
NSV Liidu Ministrite Nõukogu
17. veebruari 1981. a. määrusega nr. 193

**Sõjaväelastele, sõjaväekohuslastele, sõjaväeteenistusest erru
lastud isikutele ning nende perekondadele ettenähtud
soodustuste**

määrustik

I peatükk

Üldsätted

1. Käesolev määrustik näeb ette soodustused NSV Liidu relvajõudude sõjaväelastele, sõjaväekohuslastele, sõjaväeteenistusest erru lastud isikutele ning nende perekonnaliikmetele.

Sõjaväelaste hulka kuuluvad Nõukogude armees, sõjalaevastikus, piirivalve- ja sisevägedes tegevteenistuses olevad sõdurid, madrused, seersandid, vanemad, lipnikud, mitsmanid ja ohvitserkoosseisu isikud ning sõjaväekohuslaste hulka — NSV Liidu relvajõudude reservis olevad kodanikud.

2. Sõjaväelastele, sõjaväekohuslastele, sõjaväeteenistusest erru lastud isikutele ning nende perekonnaliikmetele riigi arvel rahalise tasu maksmine, nende materiaalne kindlustamine ja pensionikindlustus toimuvad kehtiva seadusandluse alusel.

3. Sõjaväelase, sõjaväekohuslase või sõjaväeteenistusest erru lastud isiku surma korral säilitab tema perekond veel kuue kuu jooksul õiguse nendele soodustustele, mida ta kasutas, kui seadusandlusega ei ole ette nähtud teisiti.

4. Sõjaväelane, sõjaväekohuslane ja sõjaväeteenistusest erru lastud isik kaotab õiguse soodustustele selleks ajaks, kui ta kannab kohtu poolt mõistetud karistust vabadusekaotuse, asumisele- või väljasaatmise näol. Samaks ajaks kaotavad nende perekonnaliikmed õiguse soodustustele, mida nad kasutasid kui nimetatud isikute perekonnaliikmed.

Sõjaväelane, kes on mõistetud distsiplinaarpataljoni suunamisele, ja tema perekonnaliikmed ei kaota õigust soodustustele.

5. Sõjaväelase, sõjaväekohuslase ja sõjaväeteenistusest erru lastud isiku perekonnaliikmed kaotavad õiguse soodustustele, mis on nähtud ette mõnede perekonnaliikmetele, selleks ajaks, kui need perekonnaliikmed kannavad kohtu poolt mõistetud karistust vabadusekaotuse, asumisele- või väljasaatmise näol.

6. Kõigil juhtudel, kui on rikutud nende isikute õigusi või seaduslike huve, kellel on õigus käesolevas määrustikus ettenähtud soodustustele, rakendavad riigiorganid ja ametiisikud vajalikke abinõusid nende isikute rikutud õiguste taastamiseks ja seaduslike huvide kaitseks kas omal algatusel või huvitatud isikute ja organisatsioonide palvel.

7. Isikutele, kellel on õigus saada soodustusi vastavalt käesolevale määrustikule, antakse nende palvel välja Kaitseministeeriumi poolt kindlaksmääratava vormi kohased tunnistused.

Tunnistusi annavad välja sõjaväeosad, kohalikud sõjaväelised juhtimisorganid ja NSV Liidu Riikliku Julgeoleku Komitee.

Tunnistusi võivad välja anda ka rajoonide, linnade, linnarajoonide, alevite ja külade rahvasaadikute nõukogude täitevkomiteed, kui neil on olemas selliste tunnistuste väljaandmiseks vajalikud andmed.

Riiklikud notariaalkontorid, nendes asulates aga, kus ei ole riiklikke notariaalkontoreid, linnade, asulate ja külade rahvasaadikute nõukogude täitevkomiteed tõendavad nende tunnistuste ärakirjade õigsust tasuta.

Juhul kui soodustusi võib anda olemasolevate andmete alusel, peab neid andma ka nimetatud tunnistusteta.

8. Need sõjaväelased, sõjaväekohuslased, sõjaväeteenistusest erru lastud isikud ning nende perekonnaliikmed, kellel on õigus saada soodustusi vastavalt käesolevale määrustikule, kasutavad lisaks nendele soodustustele muid soodustusi, mis on neile ette nähtud teiste seadusandlike aktidega, samuti üldistel alustel ettenähtud soodustusi ning kõiki vastavatele kodanikele ettenähtud soodustusi, kui seadusandlusega ei ole ette nähtud teisiti.

9. Käesoleva määrustiku rakendamise juhendeid annavad välja Kaitseministeerium ning vastavad ministeeriumid, riiklikud komiteed ja keskasutused kooskõlastatult Kaitseministeeriumiga.

II peatükk

Maksusoodustused

10. Ajateenistuses olevad sõdurid, madrused, seersandid ja vanemad ning kogunemistele kutsutud sõjaväekohuslased vabastatakse tulumaksuga maksustamisest selle rahalise tasu osas, mida nad saavad vastavalt koosseisulisele ametikohale Kaitseministeeriumi ning piirivalve- ja sisevägede sõjaväeosades, asutustes, sõjaväeõppeasutustes, ettevõtetes ja organisatsioonides või õppe- või kontrollkogunemistel viibimise aja eest.

11. Sõjaväe tegevteenistuses olevad sõdurid, madrused, seersandid, vanemad, lipnikud ja mitšmanid ning nende naised vabastatakse lastetumaksuga maksustamisest.

Nimetatud maksu maksmisest vabastatakse ka ohvitserkoosseisu isikud, kes viibivad sõjaväe tegevteenistuses välismaal, ja nende naised.

Sõjaväelastele ja nende naistele säilitatakse neile antud lastetumaksusoodustus sõjaväelaste kogu raviasutustes ja haiguspuhkusel viibimise ajaks ning haiguse tõttu sõjaväe tegevteenistusest reservi arvamise korral — mitte kauemaks kui üheks aastaks, arvates sõjaväe tegevteenistusest reservi arvamise päevast.

12. Nende kolhoosnike ja kolhoosiliikmeks mitteolevate kodanike majapidamised, kelle majapidamisse kuuluv perekonnaliige on sõjaväe tegevteenistuses, vabastatakse põllumajandusmaksust, kui perekonda ei ole jäänud teisi töövõimelisi isikuid peale sõjaväelase naise või ema, kellel on kuni 8 aasta vanuseid lapsi.

13. Sõjaväe tegevteenistuses olevad sõdurid, madrused, seersandid, vanemad, lipnikud ja mitšmanid ning nende perekonnaliikmed vabastatakse hoonetemaksust.

14. Sõjaväe tegevteenistuses olevad sõdurid, madrused, seersandid, vanemad, lipnikud ja mitšmanid ning nende perekonnaliikmed vabastatakse maamaksust.

15. Kaitseministeeriumi poolt automajanditesse ja ALMAVÜ organisatsioonidesse, kutsekoolidesse ning üldkasutatava autotranspordi õppekombinaatidesse väljaõpetamiseks kaasatavad ajateenistuses olevad sõjaväelased ning sõjaväekohuslased vabastatakse liikluseeskirjade tundmise ja transpordivahendi juhtimise oskuse eksami eest ning liiklusvahendi juhitunnistuse väljaandmise eest võetava maksu maksmisest.

III p e a t ü k k

Eluasemesoodustused

16. Sõjaväe tegevteenistuses olevatel üleajateenijatel, lipnikel, mitšmanitel ja ohvitserkoosseisu isikutel on õigus saada endale ja nendega koos elavatele perekonnaliikmetele elamispind kohalike rahvasaadikute nõukogude elamufondist võrdselt teiste kodanikega.

17. Sõjaväe ajateenistuses olevatele sõjaväelastele säilitatakse elamispind, mida nad kasutasid enne sõjaväeteenistusse kutsumist, ning neid ei või kustutada elamispinna taotlejate nimekirjast. Pärast esimese kolme teenistuskuu möödumist ning kuni nende sõjaväeteenistusest tagasipöördumiseni võib seda elamispinda kasutada liiduvabariikide seadusandlusega ettenähtud korras.

Pärast sõjaväe ajateenistusest tagasipöördumist on neil sõjaväelastel õigus asuda elamispinnale, mida nad kasutasid enne sõjaväeteenistusse kutsumist. Isikud, kes elasid sellel pinnal sõjaväelase ajateenistuses oleku ajal, on kohustatud vabastama selle hiljemalt kahe nädala jooksul.

Seda soodustust võib kasutada kuue kuu jooksul, arvates sõjaväelase ajateenistusest reservi arvamise päevast.

18. Ohvitseridele, kes on kutsutud reservist kaheks-kolmeks aastaks sõjaväe tegevteenistusse, ja nende perekondadele säilitatakse elamispind, mida nad kasutasid enne sõjaväeteenistusse kutsumist, kogu nende ohvitseride sõjaväe tegevteenistuses oleku ajaks ning neid ei või kustutada elamispinna taotlejate nimekirjast.

Pärast sõjaväe tegevteenistusest reservi arvamist varustatakse nimetatud ohvitseri elamispinnaga võrdsetel alustel teiste kodanikega.

Lipnikel, mitšmanitel ja üleajateenijatel säilib nende lipnike, mitšmanite ja üleajateenijatena sõjaväe tegevteenistuses oleku esimese viie aasta jooksul õigus elamispinnale, mida nad kasutasid enne sõjaväeteenistusse astumist.

19. Üleajateenijaid, lipnikke, mitšmaneid ja ohvitserkoosseisu isikuid, kes on reservi arvatud või erru lastud seoses tervisliku seisundi, vanuse või koosseisude koondamisega, varustavad kohalike rahvasaadikute nõukogude täitevkomiteed elamispiinaga (olenemata elamispiinna ametkondlikust kuuluvusest, välja arvatud Kaitseministeeriumi, NSV Liidu Riikliku Julgeoleku Komitee ja sisevägede elamispiind) esmajärjekorras, kuid mitte hiljem kui kolme kuu jooksul arvates elukohta saabumise päevast, mis on valitud sissekirjutamise kehtivat korda arvestades.

Seejuures varustatakse üleajateenijaid, lipnikke ja mitšmaneid elamispiinaga nimetatud korra kohaselt tingimusel, et nad on olnud sõjaväe tegevteenistuses vähemalt 20 kalendriaastat.

20. Kui sõjaväelane (välja arvatud ajateenistuses olev sõjaväelane) on suunatud kursustele, viibib õppekeskuses, laagris, pikaajalises komandeerings või stažeerimas, säilitatakse talle elamispiind kogu tema ajutise äraoleku ajaks.

Käesoleva punkti kehtivus ei laiene nendele sõjaväelastele, kellele sel puhul ei säilitata endisi koosseisulisi ametikohti.

21. Sõjaväe tegevteenistuses olevate sõjaväelaste ning NSV Liidu kaitsel või muude sõjaväeteenistuse kohustuste täitmisel hukkunud või teadmata kadunud sõjaväelaste perekondi ei tohi kohtu korras välja tõsta nende kasutada olevatest eluruumidest ilma teist elamispiinda vastu andmata.

22. Välismaale, Kaug-Põhja piirkondadesse ning Kaug-Põhja piirkondadega võrdsustatud paikkondadesse sõjaväe tegevteenistusse suunatud üleajateenijatele, lipnikele, mitšmanitele ja ohvitserkoosseisu isikutele ning nende perekondadele broneeritakse (säilitatakse) elamispiind endises elukohas kogu nende välismaal ning nimetatud piirkondades ja paikkondades viibimise ajaks.

NSV Liidu ja liiduvabariikide seadusandlusega võib ette näha ka elamispiinna broneerimise muid aluseid.

23. 25 aastat ja kauem sõjaväeteenistuses olnud ning sõjaväeteenistusest erru lastud vanema ja kõrgema ohvitserkoosseisu isikutel on õigus nende endi ja nende perekondade kasutuses olevale elamispiinnale.

Vanema või kõrgema ohvitserkoosseisu isikute surma korral kinnistatakse nende perekonnaliikmetele nende kasutuses olev elamispiind alalises elukohas.

24. Sõjaväe tegevteenistuses olevad üleajateenijad, lipnikud, mitšmanid ja ohvitserkoosseisu isikud tasuvad nende kasutuses oleva elamispiinna eest soodustatud määrade alusel vastavalt kehtivale seadusandlusele. Seejuures tasuvad sõjaväe tegevteenistuses olevad ohvitserkoosseisu isikud ülepiinna eest ühekordselt.

Vähemalt 25 kalendriaastat laitmatult teeninud ning vanuse või haiguse tõttu sõjaväe tegevteenistusest erru lastud ohvitserkoosseisu isikutel säilib elamispiinna eest soodustatud tasumise õigus.

25. Ajateenistuses olevate sõjaväelaste perekonnad, kui perekonnas ei ole iseseisvat teenistust omavaid isikuid, tasuvad nende kasutuses oleva elamispinna eest kehtiva seadusandlusega kindlaksmääratud korteriüüri miinimummäära alusel.

26. Kursustele suunatud ning õppekeskuses, laagris, pikaajalises komanderingus või stažeerimisel viibivad sõjaväelased (välja arvatud ajateenistuses olevad sõjaväelased) tasuvad nende kasutuses oleva elamispinna eest nii alalises kui ajutises elukohas 50 protsenti sõjaväelastele kehtestatud korteriüürist.

See soodustus antakse tingimusel, et sõjaväelastele ei ole antud tasuta eluruumi ajutises asukohas.

27. Nii sõjaväe tegevteenistuses olevatel kui ka reservi arvatud või erru lastud polkovnikutel ja nendega võrdse või kõrgema auastmega ohvitserkoosseisu isikutel ning eraldi asuvate sõjaväeosade komandöridel ja sõjaväeõppeasutustes sõjaväe eri- ja sõjalis-poliitilisi õppeaineid õpetavatel õppejõududel on õigus lisatoale või lisaelamispinnale kehtiva seadusandlusega kindlaksmääratud suurus.

28. Vähemalt 25 kalendriaastat sõjaväeteenistuses olnud vanema ja kõrgema ohvitserkoosseisu isikutele ning vähemalt 25 aastat sõjaväeteenistuses olnud ja tervisliku seisundi, vanuse või koosseisude koondamise tõttu reservi arvatud või erru lastud ohvitserkoosseisu isikutele eraldatakse individuaalelamuehituskrunte järgmistes suurustes:

alevites ja kuurordipiirkondades — kuni 0,12 ha;

kõigis muudes paikkondades kindralitele ja admiralidele — kuni 0,25 ha, vanem- ja nooremohvitseridele — kuni 0,15 ha.

Niisutusmaaviljeluse piirkondades vähendatakse kruntide nimetatud suurus poole võrra.

Linnades eraldatakse individuaalelamuehituskrunte kehtiva seadusandlusega ettenähtud suurustes.

Tervisliku seisundi, vanuse või koosseisude koondamise tõttu reservi arvatud või erru lastud üleajateenijatele, lipnikele, mitšmanitele ja ohvitserkoosseisu isikutele antakse individuaalelamuehituseks laenu kehtiva seadusandlusega ettenähtud suurus.

Kohalike rahvasaadikute nõukogude täitevkomiteed abistavad nimetatud sõjaväelasi kruntide eraldamisel, individuaalelamute ehitamisel sõjaväelaste vahenditega ning ehitusmaterjalide väljastamisel riigihinnaga.

29. Välismaal, Kaug-Põhja piirkondades ja Kaug-Põhja piirkondadega võrdsustatud paikkondades ning väljaspool suuri asulaid paiknevates eraldi asuvates sõjaväelinnakutes sõjaväe tegevteenistuses olevatel üleajateenijatel, lipnikel, mitšmanitel ja ohvitserkoosseisu isikutel on õigus astuda elamuehituskooperatiividesse nende poolt valitud linnades ja teistes asulates.

Kohalike rahvasaadikute nõukogude täitevkomiteed tagavad nende sõjaväelaste esmajärjekorras elamuehituskooperatiividesse võtmise, kes on jõudnud NSV Liidu seadusega «Üldisest sõjaväekohustusest» kindlaks-

määratud sõjaväe tegevteenistuses viibimise vanuste ülemmääradeni või kellel vanuste nimetatud ülemmääradeni on jäänud mitte üle kolme aasta.

Sõjaväelaste elamuehituskooperatiividesse vastuvõtmiseks vajalikud dokumendid antakse nendele sõjaväelastele Kaitseministeeriumi poolt kehtestatavas korras.

Sõjaväelaste elamuehituskooperatiividesse vastuvõtmise küsimuse otsustamiseks ei nõuta, et sõjaväelased oleksid sisse kirjutatud kooperatiivi asukohas või sõidaksid kohale selle kooperatiivi asukohta. Moskvas ja Moskva oblastis, Leningradis, Kiievis, Minskis ja kuurordipiirkondades võivad nimetatud sõjaväelased astuda elamuehituskooperatiividesse samadel tingimustel, kui neil on vastavalt kehtivale seadusandlusele sissekirjutamisõigus.

IV p e a t ü k k

Tervishoiualased soodustused

30. Sõjaväelastele ja kogunemistele kutsutud sõjaväekohuslastele tagatakse sõjaväe meditsiinasutustes iga liiki arstiabi, kaasa arvatud ravimite väljastamine.

Kui paikkonnas puuduvad vastavad sõjaväe meditsiinasutused või kui neil ei ole vastavaid osakondi või eriseadmeid, tagatakse sõjaväelastele või kogunemistele kutsutud sõjaväekohuslastele tsiviiltervishoiuasutustes (mis alluvad NSVL Tervishoiuministeeriumile, liidu- ja autonoomsete vabariikide tervishoiuministeeriumidele ning teistele ministeeriumidele ja keskasutustele või kohalike rahvasaadikute nõukogude täitevkomiteedele) iga liiki arstiabi, kaasa arvatud ravimite väljastamine, teiste kodanikega võrdsel alustel.

31. Lipnikele, mitšmanitele ja ohvitserkoosseisu isikutele tagatakse sanatooriumi- ja kuurordiravi Kaitseministeeriumi sanatooriumides (sõjaväehaiglate sanatoorsetes osakondades) ja puhkekodudes, kusjuures nad tasuvad 25 protsenti tuusikute hinnast.

Lipnikele, mitšmanitele ja ohvitserkoosseisu isikutele, kes on suunatud sanatooriumidesse ja puhkekodudesse ravi jätkamiseks pärast haiglas viibimist, antakse tuusikud tasuta.

Sõduritele ja madrustele ning seersantidele ja vanematele (ajateenijatele ja üleajateenijatele) antakse sanatooriumi- ja puhkekodutuusikud tasuta.

Haigete meditsiinilise valiku ning sanatooriumi- ja kuurordiravile suunamise korra kehtestab Kaitseministeerium.

32. Juhul kui sõjaväelastele (välja arvatud ajateenistuses olevad sõjaväelased) ei ole tagatud sanatooriumi- ja kuurordiravi Kaitseministeeriumi sanatooriumides ja puhkekodudes, on neil õigus sellisele ravile omal kulul tsiviilsanatooriumides ja -kuurortides, kusjuures nad tasuvad tuusikute hinna käesoleva määrustiku punktis 31 kehtestatud soodustatud tingimustel.

33. Üleajateenijate, lipnike, mitšmanite ja ohvitserkoosseisu isikute perekonnaliikmetele tagatakse sanatooriumi- ja kuurordiravi Kaitseministeeriumi sanatooriumides (sõjaväehaiglate sanatoorsetes osakondades) ja puhkekodudes, kusjuures nad tasuvad 50 protsenti tuusikute hinnast. Nimetatud sõjaväelaste perekonnaliikmetele tagatakse sanatooriumi- ja kuurordiravi selleks eraldatava kohtade arvu piires.

34. Vanuse või haiguse tõttu reservi arvatud või erru lastud 25 aastat või kauem teeninud vanema ja kõrgema ohvitserkoosseisu isikutele ja nende perekonnaliikmetele säilitatakse õigus arstiabile ning neile, kes seda vajavad, õigus saada sanatooriumi- ja kuurordiravi Kaitseministeeriumi polikliinikutes, sanatooriumides ja puhkekodudes.

Selline õigus arstiabile ning sanatooriumi- ja kuurordiravile on ka terisehäirete või koosseisude koondamise tõttu reservi arvatud 25 aastat ja kauem teeninud polkovniku ja sellega võrdse auastmega ohvitseridel, kes on saanud sõjaväeteenistusest vabastamise päevaks 45-aastaseks, ning nende perekonnaliikmetel, kindralitel ja admiralidel aga olenemata välja teenitud aastatest ja vanusest, ning nende perekonnaliikmetel.

35. Kui sõjaväelaste perekonnaliikmetel (välja arvatud ajateenijate perekonnad) ei ole võimalik saada arstiabi tsiviiltervishoiuasutustes, tagatakse neile sõjaväelastega võrdselt iga liiki arstiabi vastavates sõjaväe meditsiinasutustes.

36. Sõjaväelaste perekonnaliikmetel (välja arvatud ajateenistuses olevate sõjaväelaste perekonnad) on õigus saada sanatooriumi- ja kuurordiravi tsiviilsanatooriumides ja -kuurortides omal kulul tööliste ja teenistujate perekonnaliikmetele kehtestatud kõige soodsamatel tuusiku eest tasumise tingimustel.

37. Sõjaväelastest pensionäridele ja nende perekonnaliikmetele antakse iga liiki arsti- ja proteesimisalast abi tsiviiltervishoiuasutustes ning liiduvabariikide sotsiaalhooldusministeeriumide asutustes samas korras ja samadel tingimustel kui töölistest ja teenistujatest pensionäridele ja nende perekonnaliikmetele.

V p e a t ü k k

Haridusalased soodustused

38. Isikutele, kes on kutsutud sõjaväe tegevteenistusse nende õppeasutustes õppimise ajal, säilitatakse reservi arvamisel õigus olla õpingute jätkamiseks vastu võetud samasse õppeasutusse ja samale kursusele, kus nad õppisid enne sõjaväe tegevteenistusse kutsumist, kusjuures neile määratakse stipendium õppeasutusse tagasivõtmise päevast kuni järjekordse eksamissiooni tulemuste selgumiseni.

39. Tegevteenistusest reservi arvatud sõjaväelastel on vastavalt kehtivale seadusandlusele eelised kõrgkoolidesse astumisel.

40. Tervisliku seisundi ning vanuse või koosseisude koondamise tõttu sõjaväe tegevteenistusest reservi arvatud ohvitserkoosseisu isikuid võetakse kõrgkoolidesse ja keskeriõppeasutustesse sisseastumiseksamiteta:

kõrgkoolide esimesele ja järgmistele kursustele neid, kellel on lõpetamata või lõpetatud sõjaline kõrgharidus;

kõrgkoolide ettevalmistusosakondadesse stipendiumi maksmisega neid, kes on lõpetanud üldhariduskeskkooli;

keskeriõppeasutuste esimesele ja järgmistele kursustele neid, kes on lõpetanud sõjalised keskeriõppeasutused;

keskeriõppeasutuste esimesele kursusele neid, kellel on vähemalt 8-klässiline haridus.

Nimetatud isikuid võetakse õppeasutustesse lisaks vastavale kõrgkoolile või keskeriõppeasutusele kehtestatud vastuvõtuplaanile kogu õppeaasta jooksul.

Sõjaväe tegevteenistusest ilma pensioniõigusega reservi arvatud ohvitseride hulgast vastuvõetud päevaste kõrgkoolide üliõpilastele, päevaste keskeriõppeasutuste õpilastele ja kõrgkoolide ettevalmistusosakondade kuulajatele makstakse stipendiumi ka siis, kui neil on rahuldavaid hindeid.

41. Sõjaväe tegevteenistusest reservi arvatud lõpetatud keskhari- dusega sõjaväelasi võetakse kõrgkoolide ettevalmistusosakondadesse sõja- väeosade juhtkonna, tööstusettevõtete, ehituste, transpordi- ja sideorgani- satsioonide ning sovhooside ja kolhooside juhtide suunamisel ning partei-, komsomoli- ja ametiühinguorganisatsioonide soovitusel.

42. Öppima kõrgkoolidesse ja keskeriõppeasutustesse ning kõrgkoo- lide ettevalmistusosakondadesse stipendiumi maksmisega tööstusettevõ- tete, ehituste, sovhooside ja kolhooside kulul võib võtta nende töötajaid isikute hulgast, kes on arvatud reservi pärast sõjaväe ajateenistust, arva- tes nimetatud teenistuse aja praktilise tööstaaži hulka.

43. Sõjaväe tegevteenistusest reservi arvatud sõjaväelastele antakse kutsekoolidesse ja vastava kutseala õppimiseks kursustele astumisel eelis- õigus.

Õppeaja jooksul makstakse nimetatud isikutele stipendiumi vastavalt kehtivale seadusandlusele.

44. Sõjaväe tegevteenistusest reservi arvatud või erru lastud üleaja- teenijate, lipnike, mitšmanite ja ohvitserkoosseisu isikute lastel on õigus takistusteta astuda alg- ja kaheksaklassilistesse koolidesse ning üldharidus- keskkoolidesse oma elukohas.

45. Välismaalt või NSV Liidu kaugpiirkondadest või kaugpiirkonda- desse teenistusega seoses üleviidud sõjaväelaste lastel on õigus sooritada üldhariduskoolide ülemineku ja lõpueksameid 20. augustist kuni 1. sep- tembrini tingimusel, et nad saabusid uude elukohta õppeaasta neljandas veerandis.

46. Kohalike rahvasaadikute nõukogude täitevkomiteed paigutavad sõjaväe tegevteenistusse kutsutute lapsed olemasolevatesse lastesõime- desse, lasteaedadesse ja lastepäevakodudesse, olenemata nende koolieel- sete lasteasutuste ametkondlikust kuuluvusest, hiljemalt ühe kuu jooksul, arvates sõjaväelaste naistelt vastava sooviavalduse saamise päevast.

47. Sõjaväe tegevteenistuses olevate sõjaväelaste lapsed, kes on jäänud emata ning nende alaealised vennad ja õed, kes on jäänud vanem- liku hoolitsuseta, paigutatakse lastekodudesse, väikelastekodudesse, inter- naatkoolidesse ja teistesse vastavatesse asutustes igal juhul esmajärje- korras.

VI peatükk

Veosoodustused

48. Vastavalt käesoleva määrustiku VI peatükile veetakse raud- ja veeteedel, maanteedel ning õhuteedel Kaitseministeeriumi kulul veoseid sõjaväevvedele kehtestatud veodokumentide alusel.

49. Perekonnaliikmete hulka, kellel on õigus sõita Kaitseministeeriumi kulul, kuuluvad: sõjaväelase naine, alaealised lapsed, täisealised lapsed, kes õpivad ja on sõjaväelase ülalpidamisel, ning lapsed, kes on I ja II grupi invaliidid; sõjaväelase ja tema naise vanemad, kes on sõjaväelase ülalpidamisel: üle 60 aasta vanune isa, üle 55 aasta vanune ema või isa ja ema, kes on I ja II grupi invaliidid olenemata vanusest; sõjaväelase ja tema naise vennad, õed, vanaisa ja vanaema, kes on sõjaväelase ülalpidamisel.

50. Isikuid, kes on kutsutud sõjaväe tegevteenistusse, arvatud ülejateenistusse või tegevteenistusse lipnike ja mitšmanitena või määratud sõjaväe tegevteenistusse nende kasutamiseks ohvitseride ametikohtadel, samuti kogunemistele kutsutud sõjaväekohuslasi, kes on suunatud dispanseersele, ambulatoorsele või kliinilisele uurimisele, transporditakse Kaitseministeeriumi kulul, kui nad sõidavad:

elukohast kutsekomisjoni asukohta ja tagasi elukohta, kui neid ei arvata (määrata) sõjaväe tegevteenistusse või ei kutsuta kogunemistele;

kutsekomisjoni asukohast elukohta isiklike asjade ajamiseks ettenähtud puhkusele lubamise korral, kui nad on arvatud (määratud) sõjaväe tegevteenistusse, ja tagasi kutsekomisjoni asukohta;

meditsiinasutustesse korduslābivaatusele, ravile, dispanseersele, ambulatoorsele või kliinilisele lābivaatusele ja tagasi kohalike sõjaväeliste juhtimisorganite korraldusel;

teenistus- või kogunemiste paika;

elukohta pärast sõjaväe tegevteenistuse või kogunemiste lõppemist.

51. Isikutel, kes on suunatud astuma sõjaväeõppeasutustesse, on õigus sõita elukohast sõjaväeõppeasutuse või vastuvõtukomisjoni või sõjaväe arstliku komisjoni (arstliku lennunduskomisjoni) asukohta Kaitseministeeriumi kulul.

Kui nimetatud isikuid ei võeta sõjaväe õppeasutustesse, on neil sama õigus ka tagasisõidul.

52. Ajateenistuses olevatel sõjaväelastel on õigus sõita Kaitseministeeriumi kulul ettenähtud puhkusele, ametialastesse komanderingutesse ja tagasi ning teenistuslike üleviimiste ja ümberpaigutuste korral.

53. Ajateenistuses olevatel sõjaväelastel on puhkusel olles (linnaluba kasutades) õigus tasuta sõita linnaühistranspordiga (tramm, autobuss, trollibuss, metroo, praam), välja arvatud organiseeritud sõidu korral (allüksuse, meeskonna koosseisus).

54. Sõjaväeõppeasutuste kuulajatel ja kursantidel ning suvoorovlastel ja nahhimovlastel on õigus sõita Kaitseministeeriumi kulul ühele koolivaheajale (kuid mitte üle ühe korra õppeaasta jooksul) ning haiguspuhkusele ja tagasi.

55. Üleajateenijatel, lipnikel, mitšmanitel ja ohvitserkoosseisu isikutel on õigus sõita Kaitseministeeriumi kulul korralisele puhkusele, haiguspuhkusele (kui sõjaväe arstlik komisjon tunnistab vajalikuks sõjaväelase asupaiga muutmise), ametialastesse komandeeringutesse ja tagasi ning teenistuslike üleviimiste ja ümberpaigutuste korral.

56. Raviasutustesse ning sanatooriumidesse ja kuurortidesse ravile suunatavatel sõjaväelastel on õigus sõita ravile ja tagasi Kaitseministeeriumi kulul.

57. Üleajateenijate, lipnike, mitšmanite ning ohvitserkoosseisu isikute ametikohale määramise, teenistuslike üleviimiste ja ümberpaigutuste ning üle kuue kuu kestvate ametialaste komandeeringute korral, kui see on seotud sõiduga teise paikkonda, ning sõjaväeosa majutuspaiga muutmise puhul on nimetatud sõjaväelaste perekonnaliikmetel, kes elavad koos nendega, õigus sõita uude teenistuskohhta, ametialase komandeeringu paika või väeosa uude majutuspaika Kaitseministeeriumi kulul.

Nimetatud sõjaväelaste perekonnaliikmetel, kes elavad eraldi, on neil juhtudel samasugune õigus sõitmisel elukohast sõjaväelaste teenistuskohhta või üle kuue kuu kestva ametialase komandeeringu paika, et elada koos nendega.

Sama soodustust kasutavad ka ajateenijate ja üleajateenijate, reservlipnike, -mitšmanite ja -ohvitserkoosseisu isikute perekonnaliikmed, sõites nende sõjaväelaste teenistuskohhta, et elada koos nendega seoses nende sõjaväelaste üleajateenistusse või lipniku või mitšmanina sõjaväe tegevteenistusse arvamise, üleajateenistusse jätmise, reservohvitserkoosseisu isikute sõjaväe tegevteenistusse kutsumise või vabatahtlikus korras sõjaväe tegevteenistusse astumisega.

Seda soodustust võib kasutada ainult üks kord sõiduks igasse vastasse teenistuskohhta või ametialase komandeeringu paika.

58. Üleajateenijate, lipnike, mitšmanite ja ohvitserkoosseisu isikute perekonnaliikmetel on nende raviasutustesse ning sõjaväemeditsiiniausutustelt saadud tuusikutega sanatooriumidesse või puhkekodudesse suunamise korral õigus sõita Kaitseministeeriumi kulul sinna ja tagasi.

59. Kui sõjaväe arstlik komisjon tunnistab vajalikuks, et sõjaväelane või tema perekonnaliige sõidaks haiguspuhkusele, raviasutusse, sanatooriumi või kuurorti koos saatjaga, on saatjal õigus sõita Kaitseministeeriumi kulul sinna ja tagasi.

60. Sõjaväelase (välja arvatud ajateenistuses olevad sõjaväelased) raske haiguse korral on ühel tema perekonnaliikmeist õigus sõita Kaitseministeeriumi kulul oma elukohast haige asupaika ja tagasi.

Seda soodustust ei tohi kasutada üle ühe korra sõjaväelase haiguse jooksul.

61. Sõjaväe tegevteenistusest reservi arvatud või erru lastud üleajateenijatel, lipnikel, mitšmanitel, ohvitserkoosseisu isikutel ja nende perekonnaliikmetel on õigus sõita Kaitseministeeriumi kulul oma elukohast sõjaväest reserviarvatu või errulastu poolt valitud elukohta.

Seda soodustust võib kasutada kuue kuu jooksul, arvates sõjaväelase tegevteenistusest reservi arvamise või erru laskmise päevast.

62. Sõjaväeteenistusest reservi arvatud vanema ja kõrgema ohvitserkoosseisu isikutele, kellel säilib õigus sanatooriumi- ja kuurordiravile (käesoleva määrustiku punkt 34), on õigus sõita Kaitseministeeriumi kulul edasi-tagasi, kui nad Kaitseministeeriumi Sõjaväemeditsiini Keskvalitsuse ettekirjutuse kohaselt sõidavad statsionaarsele ravile, sanatooriumidesse ja puhkekodudesse, ning nende perekonnaliikmetel, kui nad sõidavad sanatooriumidesse ja puhkekodudesse sõjaväemeditsiiniasutuste poolt väljaantud tuusikutega (üks kord aastas).

63. Sõjaväelase surma korral on tema perekonnal (kuid mitte rohkem kui kolmel inimesel) õigus sõita matmispaika ja tagasi ning perekonna poolt valitud uude elukohta (kuue kuu jooksul arvates sõjaväelase surma päevast) Kaitseministeeriumi kulul.

Surnud (hukkunud) sõjaväelane maetakse tema viimases teenistuskohas Kaitseministeeriumi kulul. Erandjuhtudel võib rahuajal sõjaväelise (kodaniku-) kohuse täitmisel hukkunud või üldhaigestumise tagajärjel surnud sõjaväelase põrmu transportida teise matmispaika (ümbermatmispaika) sõjaväeringkonna (väegrupi, laevastiku) juhataja või sisevägede ülema otsusel.

64. Üleajateenijate, lipnike, mitšmanite ja ohvitserkoosseisu isikute ning nende perekonnaliikmete isikliku (koduse) vara vedu nende kutsumisel, arvamisel või määramisel tegevteenistusse, ametikohale määramise, teenistusliku üleviimise ja ümberpaigutuse, üle kuue kuu kestva ametialase komandeeringu ja sõjaväeosa majutuspaiga muutmise korral toimub Kaitseministeeriumi kulul.

Sama soodustust kasutavad nimetatud sõjaväelased ja nende perekonnaliikmed seoses sõjaväelase tegevteenistusest reservi arvamise või erru laskmisega ning surnud või hukkunud sõjaväelaste perekonnad, sõites eelmisest elukohast perekonna poolt valitud uude elukohta. Seda soodustust võib kasutada kuue kuu jooksul, arvates sõjaväelase reservi arvamise, erru laskmise või surma päevast.

Soodustus antakse vara veoks kaubaveokiirusega (veosena) raud-, vee- või maanteel koguses mitte rohkem kui 650 kg sõjaväelase ja 200 kg iga perekonnaliikme kohta ning kokku perekonnaliikmete kohta mitte üle 1000 kg.

Vara võib transportida ka pagasina, kuid sel juhul vähendatakse nimetatud norme kahekordselt.

65. Alampolkovniku, sellega võrdse ja kõrgema auastmega ohvitserkoosseisu isikutele on määrustiku käesolevas peatükis ettenähtud juhtudel õigus sõita kiir- ja reisirongide pehmetes vagunites. Nimetatud sõjaväelaste perekonnaliikmed kasutavad sama õigust, sõites koos nende sõjaväelastega nende ametikohale määramisel, teenistusliku üleviimise või ümberpaigutamise, üle kuue kuu kestva ametialase komandeeringu ning reservi arvamise või erru laskmise korral.

Teistel sõjaväelastel, nende perekonnaliikmetel ja haigeid saatvatel isikutel on õigus sõita kiir- ja reisirongide pehmetes vagunites nende suunamisel ravile raviasutustesse, sanatooriumidesse või kuurortidesse ainult juhul, kui sõjaväe arstlik komisjon ei pea võimalikuks nende sõitu kõvas vagunis.

Kõigi teiste Kaitseministeeriumi kuulul raudtee-, mere-, jõe-, auto- ja õhustranspordivahenditega transporditavate isikute õiguse sõita vastavate mugavustega määravad kaitseminister või tema esimesed asetäitjad.

● 66. Sõjaväelasi ja nende perekondi võib kaitseministri, tema esimeste asetäitjate või NSV Liidu relvajõudude Kindralstaabi ülema korraldusel Kaitseministeeriumi kulul transportida ka teistel juhtudel, mis ei ole määrustiku käesolevas peatükis ette nähtud.

VII peatükk

Postisoodustused

67. Ajateenistuses olevate sõdurite, madruste, seersantide ja vanemate kirjad, mis saadab ära sõjaväeosa, saadetakse edasi tasuta. Tasuta saadetakse ka kirjad, mis on adresseeritud ajateenistuses olevatele sõduritele, madrustele, seersantidele ja vanematele nende teenistuskotta.

68. Sõjaväe tegevteenistusse kutsutud kodanike isiklikud rõivad saadavad sõjaväeosad ära nende kodanike poolt nimetatud aadressidel tasuta postipakkidena.

69. Tasu ei võeta ajateenistuses olevatele sõduritele, madrustele, seersantidele ja vanematele adresseeritud postipakkide järelesaatmise ja tagasisaatmise eest.

VIII peatükk

Rahalised toetused

70. Raske haiguse, haavata või põrutada saamise, vigastuse või teenistuskohuste täitmisel tekkinud äärmise kurnatuse korral võib sõjaväelastele Kaitseministeeriumi vahenditest maksta rahalist toetust raviks ja tervise taastamiseks.

Toetuste suuruse ja nende väljamaksmise korra kehtestab Kaitseministeerium.

71. Toetust ajateenistuses olevate sõdurite, madruste, seersantide ja vanemate lastele perekonnapea tegevteenistuses oleku ajal määratakse ja makstakse kehtiva seadusandlusega ettenähtud korras ja suuruses.

Nimetatud toetust makstakse ka reservis olevate sõdurite, madruste, seersantide, vanemate, lipnike, mitšmanite ja ohvitserkoosseisu isikute lastele, kui need isikud kutsutakse õppekogunemistele ning kui nad kogunemistele kutsumise momendil ajutiselt ei tööta.

IX peatükk

Soodustused töö ja sotsiaalhoolduse alal

72. Töölisele, teenistujatele, kolhoosnikele ning stipendiumi saavatele kõrgkoolide üliõpilastele ja keskeriõppeasutuste õpilastele, kes on kutsutud sõjaväe tegevteenistusse, arvatud üleajateenistusse või lipnike ja mitsmanitena sõjaväe tegevteenistusse, võetud vastu sõjaväeõppeasutusse või määratud sõjaväe tegevteenistusse nende kasutamiseks ohvitseride ametikohtadel, makstakse vallandustoetust kehtiva seadusandlusega kindlaksmääratud korras.

Isikutele, kes on lubatud sõjaväeõppeasutuste sisseastumiseksamitele, antakse puhkust kohaleilmumiseks ja eksamite sooritamiseks, säilitades neile eksamite sooritamise ning sinna- ja tagasisõidu ajaks ametikoha ja keskmise töötasu.

73. Töölisele, teenistujatele ja kolhoosnikele, kes on kutsutud kogunemistele või komandöride õppustele, säilitatakse kogunemiste (komandöride õppuste) ajaks, kaasa arvatud ka sõjaväeoossa ja tagasisõiduks kuluv aeg, nende ametikoht (töö) ja neile makstakse töökohal keskmist töötasu.

Nimetatud isikuid ei vallandata töölt kutse saamise päevast kuni kogunemistelt (komandöride õppustelt) tagasipöördumiseni, välja arvatud ettevõtte, asutuse või organisatsiooni täieliku likvideerimise korral.

Selle ettevõtte, asutuse või organisatsiooni täieliku likvideerimise korral, kus sõjaväekohuslane töötas, maksab temale ettenähtud töötasu või muu materiaalse kindlustuse summa kogunemiste (komandöride õppuste) aja eest välja likvideeritav ettevõtte, asutus, organisatsioon või nende õigusjärglased või ministeerium, riiklik komitee või keskasutus, kellele nad allusid enne likvideerimist.

Kui sõjaväekohuslane kogunemiste (komandöride õppuste) ajal haigestus ja on haige ka pärast nende lõppemist, säilitatakse talle kehtestatud korras töö- ja ametikoht ning makstakse kogunemiste (komandöride õppuste) lõppemise päevast töötasu asemel selle ajavahemiku eest ajutise töövõimetuse toetust vastavalt kehtivale seadusandlusele.

Sõjakomissariaatide poolt dispanseersele, ambulatoorsele või kliinilisele uurimisele suunatud sõjaväekohuslastele säilitatakse töö- või õppimiskoht, ametikoht ja keskmine töötasu (stipendium) kogu meditsiinasutuses viibimise ajaks.

74. Sõjaväe tegevteenistusse kutsutud (arvatud, määratud), kuid seejärel reservi arvatud või erru lastud töölistel ja teenistujatel (peale ajutiste ja hooajatööliste) ning kolhoosnikel on õigus pöörduda tagasi endisele töökohale (ametikohale), kui nende sõjaväe tegevteenistusse kutsumise (arvamise, määramise) päevast ei ole möödunud üle kolme kuu, arvestamata elukohta sõitmiseks kuluvat aega.

Korduva tegevteenistusse kutsumise korral makstakse vallandustoetust üldistel alustel.

Sõjaväe tegevteenistusse kutsutud isiku tagasipöördumise korral on ettevõtte, asutuse või organisatsiooni administratsioonil õigus lõpetada tööleping töölise või teenistujaga, kes on võetud tööle sõjaväe tegevteenistusse kutsutud isiku asemel, makstes talle vallandustoetust kahe nädala keskmise töötasu ulatuses.

75. Sõjaväe tegevteenistusse kutsutud töölistel ja teenistujatel, kellel viimaseks töötasu maksmise päevaks oli õigus saada lapse sünni toetust, säilib see õigus sõjaväe tegevteenistuses oleku ajal, kui laps sündis üheksa kuu jooksul pärast nimetatud päeva.

Sõjaväe tegevteenistusse kutsutud töölise või teenistuja või tema perekonnaliikme surma korral makstakse matusetootust, kui sõjaväe tegevteenistusse kutsutud isikule viimase töötasu maksmise päevast ei ole möödunud üle ühe kuu.

Nimetatud toetusi määratakse ja makstakse kehtestatud korras töökohas, kus tööline või teenistuja töötas enne sõjaväe tegevteenistusse kutsumist.

76. Kodanike NSV Liidu relvajõududes tegevteenistuses oleku aeg arvatakse nende üldise, pideva ja erialase tööstaaži hulka vastavalt kehtivale seadusandlusele.

NSV Liidu relvajõududesse kutsutud noortel kõrg- ja keskeriharidusega spetsialistidel arvatakse sõjaväe tegevteenistuses oleku aeg lisaks sellele pärast õppeasutuse lõpetamist kohustusliku töötamise aja hulka.

77. Kohalike rahvasaadikute nõukogude täitevkomiteed rakendavad hiljemalt ühe kuu jooksul, arvates vastava sooviavalduse esitamise päevast tööle naised, kelle mehed on kutsutud sõjaväe tegevteenistusse.

78. Kohalike rahvasaadikute nõukogude täitevkomiteed ning ettevõtete, asutuste, organisatsioonide, kolhooside ja õppeasutuste juhid annavad reservi arvatud või erru lastud ajateenijatele ja üleajateenijatele, lipnikele, mitšmanitele ja ohvitserkoosseisu isikutele tööd nende eriala arvestades hiljemalt ühe kuu jooksul, arvates vastava sooviavalduse esitamise päevast.

Enne sõjaväe tegevteenistusse kutsumist ettevõtetes, asutustes või organisatsioonides töötanud isikutel säilib õigus asuda nimetatud tingimustel tööle samasse ettevõttesse, asutusse või organisatsiooni. Seejuures antakse ohvitserkoosseisu isikutele, kes olid kaheks-kolmeks aastaks kutsutud reservist sõjaväe tegevteenistusse, ametikohad, mis ei ole madalamad nendest, kus nad töötasid enne sõjaväe tegevteenistusse kutsumist.

79. Töölistel ja teenistujatel reservi arvatud või erru lastud üleajateenijate ning lipnike, mitšmanite ja ohvitserkoosseisu isikute hulgast on muude võrdsete tingimuste korral eelisõigus tööle jätmiseks töötajate arvu või koosseisu koondamise korral.

Töölistel ja teenistujatel nimetatud sõjaväelaste hulgast on need soodustused ainult esimesel alalisel töökohal, kuhu nad asusid pärast tegevteenistusest reservi arvamist.

80. Sõjaväe tegevteenistusest reservi arvatud ning ettevõtetes, ehitustel, organisatsioonides või kolhoosides töölepingud sõlminud ning värbamise või ümberasumise korral tööle suunatud sõjaväelastele antakse lisasoodustusi vastavalt kehtivale seadusandlusele.

81. Sõjaväe tegevteenistusest reservi arvatud ning Kaug-Põhja piirkondades ja Kaug-Põhja piirkondadega võrdsustatud paikkondades tööle asunud sõjaväelastele antakse nendes piirkondades ja paikkondades töötamise eest ettenähtud soodustusi vastavalt kehtivale seadusandlusele.

Kinnitatud
Eesti NSV Ministrite Nõukogu
2. märtsi 1981. a. määrusega nr. 121

Eesti NSV valitsuse kehtivuse kaotanud otsuste

l o e t e l u

1. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 19. septembri 1953. a. määruse nr. 641 «Nõukogude Armeest ja Sõjamerelaevastikust tagavarasse arvatavate ohvitseride töölepaigutamisest» punkt 3 ja punkti 4 alapunkt «a».
 2. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 3. oktoobri 1953. a. määruse nr. 670 «Abinõudest tagavarasse või erru lastavate Nõukogude Armee ja Sõjamerelaevastiku ohvitseride materiaalseks kindlustamiseks» punkt 2.
 3. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 8. augusti 1956. a. määruse nr. 197 «Abinõudest keskeriõppeasutuste töö parandamiseks» punkt 2.
 4. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 14. märtsi 1958. a. määrus nr. 82 «Reservi arvatud ohvitseride ja üleajateenijate töölepaigutamisest ja elamispiinnaga varustamisest».
 5. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 6. septembri 1958. a. määruse nr. 331 «Kindralitele, admiralidele ja vanemohvitseridele individuaal-elamute ehitamiseks eraldatavate maatükkide ja selleks antava rahalise laenu suurusest» punkt 1 selles osas, mis käsitleb kruntide eraldamist Nõukogude armee, sõjalaevastiku, sisevägede ja NSV Liidu Riikliku Julgeoleku Komitee kindralitele, admiralidele ja vanemohvitseridele.
 6. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 1. detsembri 1966. a. määrus nr. 490.
 7. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 27. aprilli 1967. a. määrus nr. 185.
 8. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 13. märtsi 1968. a. määrus nr. 74 «Eesti NSV Ministrite Nõukogu 1. detsembri 1966. a. määruse nr. 490 täiendamise kohta».
 9. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 23. juuli 1969. a. korraldus nr. 661-k.
 10. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 28. septembri 1972. a. määrus nr. 444-45.
-

III

Eesti NSV Ülemnõukogu noorsookomisjonis

Toimus Eesti NSV Ülemnõukogu noorsookomisjoni väljasõidustung Tartus, mida juhatas komisjoni esimees M. Leosk. Arutati Eesti NSV haridusseaduse täitmist üldhariduskoolide õpilaste ettevalmistamisel tööks rahvamajanduses Tartu rajoonis, mille kohta kuulati Tartu Rajooni RSN Täitevkomitee esimehe A. Malviku ettekannet. Eesti NSV Ülemnõukogu noorsookomisjon märkis, et Tartu Rajooni RSN Täitevkomitee haridusosakond, koolid ja töökollektiivid on teinud sihipärast tööd noorte töökasvatuse efektiivsemaks muutmisel ning noorte ühiskonnakasulikule tööle rakendamisel. On kavandatud polütehnilise ja tööõpetuse materiaalse baasi täiustamine aastateks 1978—1985, mille põhjal on sõlmitud šefluslepingud koolide ja töökollektiivide vahel. Kutse-nõuandla initsiatiivil tehakse rajoonis mitmekesisist kutsesuunitlusalast tööd. Paljudes koolides on koostatud sisukad kutsesuunitlusalased materjalid.

Samal ajal esineb üldhariduskoolide õpilaste tööks ettevalmistamisel mitmeid puudusi. Tartu Rajooni RSN Täitevkomitee, koolid ning šeff- ja baasettevõtted (-majandid) pole suutnud kindlustada nõutaval tasemel keskastme tööõpetuse, samuti polütehnilise tööõpetuse materiaalsel baasi. Keskkooli lõpetanuist suundub veel vähe tööle koolis omandatud erialal. Koolides on ebapiisavalt ringi- ja rühmajuhete tootvalt töölt, tuntakse puudust kvalifitseeritud tööõpetuse kaadrist. Ebarahuldavalt täidavad rajooni ettevõtted ja majandid EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 1975. a. määrust jääkmaterjalide andmise ja müügi kohta koolidele.

Võeti vastu otsus, milles anti Tartu Rajooni RSN Täitevkomiteele, Eesti NSV Haridusministeeriumile ja teistele asjaomastele keskasutustele rida soovitusi.

Komisjoni istungil kuulati veel Eesti NSV Haridusministeeriumi ja ELKNÜ Keskkomitee informatsioone üldhariduskoolide õpilaste ühiskondlikult kasuliku töö organiseerimisest 1981. aasta suvisel koolivaheajal.

Komisjoni tööst võttis osa Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimehe asetäitja M. Vannas.

Eesti NSV Ülemnõukogu ehitus- ja kommunaalmajanduskomisjonis

Toimus Eesti NSV Ülemnõukogu ehitus- ja kommunaalmajanduskomisjoni istung, mida juhatas komisjoni esimees L. Ananits.

Arutati elamute, kommunaal-, olme-, sotsiaal- ja kultuuriobjektide ehitamise olukorda Rakvere rajooni linnades NLKP XXVI kongressi otsuste valguses.

Ettekandega esinesid Rakvere Rajooni RSN Täitevkomitee esimees M. Sistok, Eesti NSV ehitusministri asetäitja J. Jahnes, Koondise «Eesti Kolhoosiehitus» esimees V. Tamm ja Eesti NSV Riikliku Ehituskomitee esimehe asetäitja V. Herkel. Märgitakse, et elamute, kommunaal-, sotsiaal- ja kultuuriobjektide ehitamise olukord Rakvere rajooni linnades ei vasta täielikult partei XXVI kongressi nõuetele. Soovida jätab nõudlikkus ja kontroll ehitusplaanide täitmise ja töö kvaliteedi üle. Nõrk on remondi- ja ehitusorganisatsioonide baas. Kapitaalmahutuste evitamise plaanist täideti X viisaastakul kohalike nõukogude objektidel ainult 54,3%.

Võeti vastu otsus, milles soovitatakse Rakvere Rajooni Rahvasaadikute Nõukogu Täitevkomiteel ning asjaomastel ministriumidel, riiklikel komiteedel ja vabariiklikel keskasutustel kavandada abinõud rajooni ehitusorganisatsioonide võimsuste suurendamiseks ja riiklike ehitusplaanide täitmiseks.

Komisjoni istungil esines sõnavõtuga Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär V. Vaht. Komisjoni istungi tööst võttis osa Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimehe asetäitja M. Vannas.

INDEKS 78230

Väljaandja: Eesti NSV Ministrite Nõukogu Asjadevalitsus.

Trükkida antud 11. 06. 1981. Trükipoognaid 1,5. Arvestuspoognaid 1,8. Tellimuse nr. 753.

ENSV MN Asjadevalitsuse Trükikoda, Tallinn. *Tiv. 2495*

EESTI
RAHVUSLAAMATUKOGU
AR

Raamatupalat
81-772 a
8.09.81

Kontrolleksemplar